

MÖTESVISA

Mel. Vårvindar friska

Vi lärarinnor, är S.F. kvinnor
samlats vi har på Fenix i dag
att diskutera, och resonera
om ett och annat här i vårt lag.

Läxorna långa bort nu har flytt
ut i det fria gå vi på nytt
sex steg åt öster, sju steg åt väster
och "Titta buske" sen.

Från resor långa minnen så många
Lisa berättar sen för oss här.
Hon i sitt esse, tar vårt intresse
och en applåd vi henne beskär.
Läxorna långa etc.

Vår lilla tidning, den har sin spridning
ibland oss alla för den är bra
nu ska vi skriva, stor ska den bli
alla sitt strå till stacken ska dra.
Läxorna långa etc.

Från arbetsbordet, där vi haft ordet
till vår förplägnad tåga vi ut.
Tungbandet lossas, medan det frossas
det bästa, det kommer alltid till slut.
Läxorna långa etc

F. F:s marsch.

Melodi Dalamarschen.

I Folkskollärarinnor,
vår ungdoms fostrarinnor,
nu budet går till alla
att bilda ett förbund.
Vi måste hålla samman
i både fröjd och gamman.
Från stad och land vi kalla
en enda syskonrund.

I spetsen står vår Frida.
Vi gå vid hennes sida
så glatt nu med varandra
att om vår kår slå vakt.
Att vår förening värna
det vilja vi så gärna
och så tillsammans vandra
och göra det med takt.

Mel: Vintern rasat ut.

Gamla Fyris går att möta våren,
milda makter, må den bliva ljus!
Här vi samlats liksom förr om åren,
gammal tradition i detta hus.
Unga händer bära högt vår fana,
kraftig vilja enar oss som förr.
Nya kvinnor vägen för oss bana
knacka på och öppna mången dörr.

Här vi hylla må i ord och toner
Kvinnan som går först med frejdigt mod
ända fram till kungens höga troner
hand i hand med Roosberg där hon stod.
Ecklesiastikministern myser:
Fröken Nygren får sin vilja fram!
Ja Per Albin själv som solen lyser:
Fröken Nygren talar som en man!

Riksdagens charmörer unga, gamla
vakna ur sin lilla slummer opp,
ja beundrande de nu sig samla
fylla bänkarna i tropp vid tropp.
Vadan detta sorl av Adams söner?
Varför denna flotta mannens gest?
Fröken Nygren talarstolen kröner,
höra henne blir en riksdagsfest!

Ja, var hälsad Du vår sol och stjärna
på vår skolas gamla firmament!
Tack för att Du vandrar villigt gärna!
Vårt hjärtas dörr den står för Dig på glänt!
:// Var Din möda hård och stögen många,
blev Din dag förlängd tills det blev natt,
följa Dig nu skaror långa, långa,
Hildur Nygren, tack! Du är vår skatt! //:

Upplandskefrens
S.F.s års möte

67
12 1943

Mel. Sandahls kanon.

Välkomna från staden, välkomna från landet,
ja, hjärtligt välkomna ni är hela bandet.
Låt alla bekymmer i kväll fara veck
och lägg era sorger i en gammal säck.

Ni alla som ilat på lättaste fötter
från Fyris med omnejd till oss "pepparrötter,
vi hoppas, att ingen besviken ska bli
på vårträff i enköpingsfröknars regi.

Vi gläds att så många anammat inviten,
det tyder på rätta intressot och niten
för S.F., och vi sammanhanget ju vet
emellan vår styrka och vår enighet.

Nu hundra procentigt vi gånga i striden,
men se 15 år vi tillbaka i tiden,
då Enköpings Folkskolors kvinnliga kår
blott S.F. med en lärarinna består.

En gång vår förening drog lansar och yxor
i strid mot kollegor i skäggstubb och byxor,
ty dessa, som va' om sig själva så mån',
såg helst: gånge hatt till men huva ifrån.

Nu avundsmän ha vi i raderna långa:
"Er lön är för hög, era ferier för många,
När sommarn är slut, blir det skurlov och jul,
vid påsk, pingst och solsken ni gör ej ett smul."

Om kungar och städer, om konen och kuben
allt lär vi med tålamod å la keruben,
i dummaste ungar det ska pluggas vett,
ja, vi pedagoger ha visst inte lätt.

Ej värnlösa barn få med ris mera skrämmas,
ty de få komplex, deras utveckling hämmas,
Vi ska utan stränghet med barnen få bukt
och helt utan Herrans förmaning och tukt.

Den forna mamsellen hon finns inte mera,
hon nu blott i skämtpressen ses figurera
med brillor på näsan och håret i knut
och rotting som osvikliga attribut.

Ej jämt var så lustigt för nämnda mamsellen,
hon kunde få bo på de uslaste ställen
med rättor som sprang uti dragliga rum
och lön, som var knappt existensminimum.

Den räckte till maten, till ~~h~~ätter gick resten,
en utväg var då att sig gifta med prästen.
Nu 3 rum och kök, slask och w.c. hon har
och reder sig utan försörjande karl.

Men vill hon dock knyta de kärliga banden,
behöver hon blott vifta litet med handen,
ty folkskolefröken nu räntar sig bra
det sägs som ett stenhus uti Stockholms sta'.

Vem ha vi att tacka för denna valuta,
vem plockat åt oss dessa frukter att njuta?
Jo S.F. har stridit och kämpat för oss,
och nu vill vi alla i S.F. få slåss.

När lärkorna drillar, och träden de knoppas,
då är det så lätt att på framtiden hoppas,
men låtom oss även för vintrar och höst
den ljusa förtröstan ha kvar i vårt bröst.

Almie Wedberg

Medelpadskretsen i Sundsvall
den 1 april 1944.

Mel. I sommarens soliga dagar.....

I.

Från Alby till Njurunda hållar
hörs ropen båd morgnar och kvällar,
vi gömt oss i filter och fällar,
Hedell vill pengar ha, vill ha, vill ha.

Du, som är här
och kanske svär
på allt, som uppå kassan tär,
på A-ort bor
och även tror,
att S.A.F., din rika mor,

för konsolidering skall giva
dig allt, vad du begär, begär, begär.

2.

Där hemma du sopar på gården,
om buskar och blommor tar vården
och väntar att snart få en orden,
ty gentleman du är, du är, du är.

Du krattar här
och skottar där
och soporna på högen bär.
När drivans topp
sig tornat opp,
då blir du lärarinnans hopp,
ty snart kan hon vägarna finna
till hemlighus och bod, var god, var god.

3.

När fruarna skulle uppvakta
i riksdan de gingo så sakta,
för pälsar de glömde sig akta,
en ulster passar bra, att ha,, att ha.

Ty Lindén sa,
ni pälsar ha,
och ha det säkert alltför bra.
Mog pengar finns,
men intet vinns,
om ni går här som herrskapskvinns.

Nej, skolan skall först reformeras,
och sedan få vi se, få se, få se.

4.

Beredskapens bördor vi bära,
och diska det ska vi få lära,
och kvinnorna männen ska ära,
när jämställd vi ska bli, ska bli, ska bli.

Hon kokar lim,
vad rysligt stim,
här har jag svårt att finna rim.
O, vilken fröjd
i hemlens höjd,
på lukten lärarinnan nöjd

i slöjden hon trives så gärna,
där finner hon sig själv, sig själv, sig själv

5.

I Riksdan man vill diskutera
om kvinnor och semis med mera,
och därför de interpellera
om lärarinnans rätt, ja rätt och slätt.

Behov av män
det har ni än
ett annat år kom då igen,
er ambition
och fina ton
det är tillräckligt starka don
i kampen mot elaka karlar
blev Bagges enda svar, och rätt det var.

Mitt under brinnande hösttermin
släng dina plikter och klä dig fin!
Till alla skolor går Kungsholms invit:
"Du kår i kjol, kom hit!"

Refr.: Låt kvällen bli sjungande och sjungande och sjungande
Fläm nu i rungande - - -
Humöret blir soligare - - -
allting blir roligare - - -
Ju mer vi blir sjungare - - -
vi känner oss ungare - - -
Lära kamrater, känn va' vi trivs,
när vi får nånting till livs.

Snart blir nog säkert vår "Debet" fin,
nu när vår "Kredit" blivit maskulin.
Sträck på dig, Kvinna! Din värdighet känn!
Du räknas får bland Män!

Refräng Förr var dom rikare - - -
nu blir vi likare - - -
Lönen blir rättare - - -
livet blir lättare - - -
alls ej betungande - - -
Vi sjunga rungande - - -
kära kamrater, känn va' vi trivs,
när vi fått nånting till livs.

Vid kaffebordet ombord på "Skolskeppet Kungsholm".

I.

Kära kamrater här ha vi samlats
glädjas nu med varann
Båten den är ju grann
och har bra kompass,
kajutan är den utan
Färden går över fjärden mot kända mål
och mot säker kust,
Därför go'vänner sjung med liv och lust:

Ref.:

Nu på Kungsholm ha vi,
S.F-are, här i kväll gått ombord.
Glädje ska vi ha på färden,
när den går på syd eller nord.
Här ska vi sjunga, när vågorna gå
Solen den lyser från himmelen blå.
Inga oceanens stormar till vår kära
Kungsholm kan nå.
Det är givet, att i sjömanslivet
endast glädje kan rå.
Havet med sina friska ljuva fläktar
Kaffe, som är så härligt gott som nektar,
vänliga blickar, soliga små nickar
får du ju strax ombord.

II.

Sjömanshumöret det ha vi med oss
det ger oss bättre fart,
Kaffet det kommer snart.
Sol i sinne ha vi och än mera få vi
Hjärtat det knoppas,
när vi nu hoppas,
kaffet har färg och must,
därför go'vänner sjung med liv och lust: Ref.:

III.

Livet det är ju härligt ombord på Kungsholm
en trevlig stund.
Vi klara alla grund,
om vi bara ha en solig håg och sinne.
Böljorna rulla,
seglen är fulla
Kaffet nu kommer just.
Därför go'vänner sjung med liv och lust: Ref.:

Ordsvisa
vid Stockholmskretsens av S.F.

Maj fest 4.5 1936.

Mel. "Man får inte ha för stora pretentioner"

Vären kommit till vår jord.
Till och med i snöig nord
smälter isen bort från kalla regioner.
Så står i vår almanack -
men på verkligheten, ack!
får vi inte ha för stora pretentioner.

Vett och dygd i stora lass
har vi proppat i vår klass,
sjungit bildningstörstens lov i alla toner.
På en hög kulturnivå
lär vårt svenska folk ju stå -
om man inte har för stora pretentioner.

Vis och nådig i beslut
delar staten pengar ut:
"Bygg en stilig bro för dessa millioner!
Ack, ja visst, vår lärarkår
vill ha lönen höjd i år.
Det ska ske - vi sticker åt dem några kronor."

Snart är slut på vår termin,
slut på gräl och disciplin,
glömma få vi våra skraltiga lektioner.
När betygen skrivs ner,
klassens ögon ängsligt ber:
"Fröken har väl ej för stora pretentioner."

Äring vårt långa fosterland
spänner vårt förbund ett band,
knyter samman oss i våra skilda zoner.
På vår fest i denna kväll
höjs för vårt förbund ett hell!
Låt oss hylla det med stora ovationer!

C.

7.

Dåne liksom åskan, bröder,
högt för Inga nu en sång!
Pulsen brinner, hjärtat glöder
just för henne gång på gång.
Ty hon ädla känslor föder.
Inga, du är värd vår sång!
Må vi då i toner svära
trohetseden hand i hand!
Tal och sång till hennes ära
jämt så bra vi gått i land,
tal och sång till hennes ära,
svära
trogna syskon hand i hand.

7.

När lillan kom till jorden,
det var i maj, när göken gol,
sad mamma, att det lyste
av vårgrönt ock av sol.

Sjön glittrade som silver
och körsbärstradet stod i blom,
och svalan kvick och munter
just hit med våren kom.

Blåklackor hordes ringa
borstarna, de byggde bon,
då blev hon döpt till Inga,
ty lillan, det var hon.

Och sen så blev hon "mamma"
för var och en hon mött ett tag,
och därför ser hon livet
skönt som en solskensdag.

2.

Hur hon svävade kring
på det Kaspiska hav,
fördes vida likt gungande svan!
Uti stormvädret måste hon höja sin röst,
och sen dess hon vid detta blev van - -

8.

Dotter av ett folk, som blött
på Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter,
Lützens kullar,
Hjärta av det folket fött,
du är så varmt och tappert, och ditt blod är rött.
Stolta gardister lyste på din bana,
kulor och skott att tåla blev din vana.
Du klev glatt och käckt framåt
på din halvsekelgamla frihets sköna stråt.
Danen kanoner alla
för den lilla tappra tösen från Marieberg.
Härförelsen den fick du uti arv.
den blev ditt rika, stora stolta fadersarv.

14.

Vill du följa med till Tjöö-örn?
Om vi kunde flyga nu!
Inga var en gång på Tjöö-örn.
Där var inte jag ock du -
Uti dansen sågs hon svinga
som en fågel under flykt.
Dansa, dansa, lilla Inga!
Som ett drömslott är allt byggt.

Inga var en liten blomma,
blommade fem år på Tjörn.
Friarna, de ville komma,
vara med på något hörn.
Och så började de bråka,
slåss och kivas med varann.
Sen så fick de hoppa kråka
framför Inga av och an.
Ty hon nändes ej bestämma,
vem hon ville föredra.
Hon var riktigt uti klämma,

Vem hon slutligt skulle ta-
"Ingen sära." tänkte Inga,
"kan jag. Livet är så kort."
Och på cykeln sågs hon svinga
och för alltid cykla bort.

6

Uti kvällens timma Inga
slår matrikeln opp,
ser mens afteonklockor klinga
på kamraters tropp.
Ty på statistikken
Inga är nyfiken.
Men en egendomlig statistik hon nu gör opp.

Med sin penna börjar pricka
för en här, en där:
"Den haft tråkigt, stackars flicka!
Ja, och den, den här!
Ack, så ledsamt har de!
Det var inte bra de!
Om jag bara kunde hjälpa dem i allt besvär!

Titta, hon har vrickat foten
annao trettiotre!
Och den här har ont i magen
sen den femtonde!
Den har sålt affären!
Den har bilbesvären!"
Inga själv haft många sorger-men hon glömde
de'.

5.

Nu hon svävar omkring uti skolan bland oss.
Hon får vida likt jagande falk,
räknar ut, lånar ut med ett vänligt gemyt.
Vill du ha hennes bokenkalkbalk?

"Ej må slarvas med bok! Den ska lämnas igen!
Den ska lämnas till rättan person!
Femtio öre är plikten per dag, minns det sen!
Det är renaste rim och reson.

Ordning måste det vara och
reda med er!
Hjälper inte blott penningar
ge!
Just till mej måste böcker-
na lämnas i tid!
Ni ska fostras till ordning!
Hör de!

När ni läst, vad ni ska, blir det
sedan auktion
och ett kafferep med, som ni vet.
Kom så många som möjligt! Ni får
en portion
utav kakor jag bakat för det!"

Så hon bakar och ordnar, när dagarna flyr,
och små barn ser hon efter ibland-
Trots all räkning hon utan beräkning bestyr
allt och ger allt med frikostig hand.

Statistik är ditt liv, som vi alla här vet,
ruter, siffror - Det tar intet slut -
Jo, för en statistik, Inga-lill, blir du bet,
och det är för vad du givit ut.

Mel.: Mandom mod

Prolog.

1. Kvinndom mod o. morska kvinns
än i gamla S F finns
Krafft i harn o. mod i barm
ungdomsvarm i ombudslarm
Ögon blå då och då
log i Krillans salar där,
Landsort, skolans jättelem,
Landsort, milda hjärtans hem.

Toner som i forna dar
ljöd från den i blicklo. tall
vilda som en storm på hav
milda som en tår på grav,
Lyssna då, vänner på
Ombuds - 2 dygnslånga sång,
Lyssnen, älsken lärenden.
Sjungen, sjung den själva sen.

Styrelsen.

Mel.: 7 vackra flickor
i en ring

2. 7 vackra fläror i en ring::
rappaste fläror Sverige kring
ibland de fläror alla
Landsortens buga djupt i ring,
Stockholms tittar sig omkring
Sökande efter vänner sin
ibland de ombud alla
::: Vara vem det vara vill::
Den som vil räcker handen till
ska akta sej väl för Stockholms.

Ordf.
Mel. Törnrosa var

3. Vår Frida ä en flära flott,
flära flott, flära flott.
Hon kom alltifrån Kalmar slott
Kalmar slott, Kalmar slott
Vår Frida främst i ledet gått,
ledet stått, ledet rätt,
Hon klubban får uppå sin lott,
på sin lott.

Förhandlingar.

5. Mel. Väva vadmal.

5. ::: Så väva vi vadmal
så slå vi till samman;
Väcka frågor o. slå dom hop
o. låta prat-kvarnen gå gå.
::: Vi veva med Frida
tungt timmarna skrida
För alla ska vi då absolut
om röda trådarna strida.:::

Sekr.
Mel. Näckens polska.
Wangård, hon har då en röst som få
så ljuvt att där lyssna uppå,
Så ej får hon skriva rapporter små,
som andra kan skriva ändå -
Hon sina toner på S.F. slår.
Hon äger i Frida en vän.
Hon haver väl spelat på tusende träff
Hon spelar på 1000 igen.

Mel. Du skåning. Principen - 60 år:

6. Matilda ä skåning; Hon går
ej mer ibland oss "nöt"-
- Hon slutat. Hon slutat
servera skolans gröt.
Behövs en klockarfar
så får Hon väl va kvar.
Matilda ä skåning
som honing, dyr och söt.

Fri läsning.

Mel. Vi gå över daggstänkta...

8. Ni klättra på siffrornas berg
hå, hå, ja, ja,
som lånat av idéerna sin färg,
hå, hå, ja, ja,
Så fjärran ni gånga
"Fri Läsning" att fånga -
Nej stanna o. räkna nu ett slag,
hå, hå, ja, ja.
Vad är det för sans och fasong,
aj, aj, aj,
Man ska på öret spara dagen lång,
aj, aj, aj,
Så sannt jag heter Nanna
Ni ska så väl besanna
att S F spar kovan
på örenas fond -

10.

Mel. En liten fiol. Tidningar.

Ett litet blad vi alla ha,
alla ha, alla ha,
I det skriver Ulla så bra,
så bra, så bra
Fidelidelej, fidelidelej,
vad det lider, fidelidelej,
vad det lider, fidelidelej,
om fläror får hon hum
fidelidej, fidelidelej,
vad det lider,
vad det lider,
agan bliver stum.

Stockholmarnas visa.

12 Mel.: Denna dalen skall så vandra.
Det där bladet skall ju vandra
från den ena till den andra,
Låt oss få, låt oss få,
spalt av kvalitet också,
Det ska sköta lika lönen
först o. främst om lika lönen
Sida ny, pigg o. kry -
ska den växa år från år.

Kv. Samarbets Kom.

13 Bröder viljen i gå med.
"Fläror viljen i gå med oss"
Hanna, lilla, ljuvt hon ber oss
Fläror viljen i gå med oss
uti Kvinnors Samarbete -
- A du me på de? -
Du, som vill, sitt ej still
Kom så med vår stora tropp
Vi gånger opp, vi gånger opp
på samarbetets högsta topp
Ty bördorna bli ej så tunga
Vi sjunga var vi gå Hallå.

Konsolidering!

15 Mel. Klara stjärnor.....
Blå himmel i klara S.A.F.lyser
Friska vatten i klara skolorna.
fryser.
Kom, kom nu lille småska och dansa,
kom, kom nu stora flära och dansa.
:: Efter kommer F.F.
med sin långa svarta kappa etc.
:: Hur skall dom alla 3 samman-
vigas.
:: Vem ska vara far och
vem ska vara mor,
o. vem ska vara präst och piga::

11.

Föreningsavgift.

Mel. Om mamma vill ge ja..
Om S F ville ge ja en tia med samma
då skulle jag trycka allt som Ni
vill ha
Då skulle jag köpa klichéer med
detsamma
o. ge fläror pengarna som sen blev kvar.

Ej mer blir Ohlson tvungen
för spalter reklamera
och räkna ut så jättebilligt

ordet är.

Å, Stockholm borde skämmas,
som tjuatar uppå bladet
för jämt i öre sidan Ni läs

1000 ord

12 Bladet ska va allas hobby
ej ett papperskorgens kolly
Låt oss få, låt oss
prata Innehållet då.
Detta bladet skall så vandra
från den ena till den andra
Låt oss få - låt oss få
spalt av kvalitet också.

Barnantal.

14 Mel. När vi sitta i vår bank..
Ungar sitta i vår bank i vår bank
Det betänk -
långt, långt, långt rader
ingen gör vårt hjärta gläder
Engberg ditt gehör oss skänk
Sveriges framtid. Det betänk.
i en klass på tjugufem, 25, 25,
hittas individ bland ungar,
svenska, rapa, rackarungar,
Prima sort: Vi skriv ut
ifrån Engbergs institut.

Lönefrågan: satt sist på mötet,

16 Mel. Kovan kommer..
Åk-son talar resolut, resolut,
resolut::

klarar sina paragrafer,
- Flära lill! Va å de bra för? -
"Kovan tas ej ut med sång
Kovan ska dras ut med tång"

8
"Kovan kommer,
Kovan går
Staten rår
staten rår - ::
Ni som skrev om våra löner,
pruta av på fras och böner.
Kovan tas ej ut med sång
Kovan ska dras ut med tång."

Mel. Flickorna små....

Stockholmarnas ersättn.

17 Stockholmarna de små
fram till Kassen de gå
De tänka väl som så:
En peng ska vi ock få -
Om Landsort ville bliva
sitt Stockholm trogen än,
så ska dom väl oss giva
en skärv, en liten en -
Sjung bomfaderalla o.s.v.

"Stockholmarna de små
ifrån denna pigga sta'
dom kan stå där i ra'
och gratis jobba bra"
Men jättebilligt, jättebilligt
ska vårt möte va -
Adjöss och tack Mathilda!
Det där du skötte bra. o.s.v. sjung barn.

Mel. Vintern rasat

Final.

18 Mötet rasat ut bland våra fläror
frasens blomster frysa snart ihjäl,
Hoppet ler bland arbetsböckers terror,
Lönen kysser liv i varje själ.

∴ Snart är staten här med lika löner,
guldbelagda Wigfordsdoftande,
ligga de i tolfte ämbetsgraden,
Den som lever,
får väl se ∴

alltid

av "Skeppskatten".

Stk Kriegen
an SF

 $av \ S \bar{F}$

5

—

Love/samlingens stora idé ! Hurra ! Troll.